

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

הספידה יקרא דחי. תימה
הא שאלו ב' עתות
היבמות דף עח. אל שאלו ואל תל
הדמים אל שאלו שלא נספד כהלכה
ואי משום יקרא דחי הרי מחלו
ישראל על כיוון שלא הקפידו
יב' לר' ירמיה' אל לנפדו להלכות
שמעטערין עליו מפני דוד ועוד דאפי'
הי יקרא דחי שאני מלך להלכה בזיון
טפי לגביה שלא נספד כהלכה:
אל

אישתיך ולא א"ל ולא מידי
דטפשא דאיבעי ליה למימ
משמע ליה ונימא מדאיקב
למושה דלא לישתני ממונה
דלא לישתני ממונהא ילא
דלישתנו ממונהא איבעיא
הוא למאי נפקא מינה דא

אמרת משום ביוזא הוא
הוא אמר לא כעניא כפרה
כפרה דצדיק לכפרה צדיק
שוב ולא ידעא ת"ש וספר
דחיהו ליה כפרה הנך נמי
דצדיק הוא תהיו ליה כפר
ולא יקברו דלא תהיו להו כ
יקרא דשכבי דלא נפק
נמי "לאפוקי מיורשן ת"ש
אמרת משום יקרא דחי הוא
גופה ניחא לה כי היכי דמ
וקברו אותו ואי אמרת משו
להו לצדיקא דמייקרי בהו
לצדיקא דמייקרי ברשיעיא
המלכים הראשונים אשר
דחי הוא מאי נפקא ליה

ד לו ולא יקברו דרך מנהג העולם כי קאמרינן צוואה

רבינו חננאל

[illegible]

אדם נכאבת בזמן שנאבד
אחד מן האברים ואמרין
ונימא האי קללת להבי
הוא דאיתא לכרובא וקל
שמעין מינה למכילא הוא
ופרקין איכ הוא למיכתב
קלת מאי קללת ש"מ תרתי
ש"מ הא דרבא ש"מ
דמקלל הוא: ולא המלין
את הנחלה בלכד עובר
בלאו אלא אפי' המלין
מתו כר יוחנן דאמר
מרבתי כר קבור שאין

החל תקברו ומה תלך
תקברו לכותב אמת
ומסמך לא תלך שים
וללאומר דא רחא איכא
ממיר אמר ר' יוחנן פס'
תקברו מהם פס' הנהיה
מתיבחי תקברו שאי
חל תקברו לא למל'
שתיבחי פס' הנהיה לקברו
הנהיה: שבו מלאכ'
רחא אנו לא בקברו
פס' הנהיה שח ולא אמר
היה לא מירא ואמרניו
חל למי' לא מרסב
חל תקברו דרג'
יכול למי' עבדי דרג'
למור חתנה בארן.
תקברו בארן אמר לו
שאיין חל תקברו דרג'
אנו פס' היה למלאכ'
ליכא לא מראקבר
דכור ופס' רבי ואמרניו
יכול למי' מרגא
עבדא לא רחא ודא
בכוכל לא יכעס וקברו
אוהו כי לא ברזי כי
לעבדא לא קבר וז' פס'

תורה אור השלם

[illegible]

דמתינו לוא כיעו הוא אלף קל קי
כדד אני מייעי ליה: קיל לי עלמא.
(אלף) מננה ואינו רואה להיכיר
כבידות בעמנו: **לגוסה**. וימר
הסמבדגה בליליה ומיניה יליפין
לאחרני: ה"ג ס' כי קצר סקברנו.
מריבא דרש כל הממים: רמו
לקבורה. שאדם חייב לקבור את
מתו: **דלעבוד ליה ארון**. אבל
קבורה הארץ לא משמעת ליה מיניה
והכי לא אמר ליה מהא. ופרשין
וימא ליה מריבא דסקברנו. ומשי
לא משעת ליה (א) לעבדים למחר
דרשה מריבא: **וימא מדאיקבור**
לדיק. אברהם יתח ויעקב. ומשי
מננה בעמלח הוא שגבנו קן קודם
לכן: **וימא ליה מדקבר רחמא**
למשה. אלמא דעמו הקסירה. ומשי
דילמא כי היכי דלא לישתמי משה
מתנאבא דעמלח: **וספרו לו**. באניה
כן ירעסו חמיז ואחיה השילוני
מתנאבא עילי דער לזבס יען כי
נמלא דז דבר טוב שביטל פרדסאות
השטובי ארצו: **ולא יקברו**. ברשעים
חמיז ומדלתינו אלף הכי ש"ס קבורה
השמאל אסמרינו עלה: **משום ביוגא**
הוא. שלא יתבאר לעין כל שיראוהו
מת ונקרב ונעקע: **או**. כי היכי
דחיהו ליה כל כפרה בעמננה וי
שטוריריו ומיניה ואמו תחמית:

בין במחבורת ה"י
אלא קבורה יצא זה
ה"י יוסי אומר מי
יורה יצא זה שמחומר
תלישה לאו כלום
זה תלוי מפני שביד
משלו משל למה
המים תאומים בעיר
ואחד יצא ללסמיות
ההוא אותו אומר
ועתידיותו: אמר ר' יוחנן
אמר אביי כמאן
ליה רבא א"כ כבד
יועי מיבעי ליה אלא
קיל לי עלמא האי
כ גימא קרא מוקל
יה להכי הוא דאתא
שילת ש"מ רתני:
ר' יוחנן משום ר"ש
ת מתו שעובר עליו
תקברנו מכאן למלין
תעשה איכא דאמרי
ר"ש בן יוחי רמו
מניין ית"ל כי קבר
מורה מן התורה ה"י
קבורה מה"ת מניין
אימכר עלמא בידא

שומע אני בין בתלוש
קבר ימי שאינו מחוסר
שמחוסר קציצה וקברו
שאינו מחוסר אלא קצו
תלושה וקבורה ורבעו
היא: כלומר מפני מה
כיו: תניא ^אאומר ר
הדבר דומה לשני
אחת אחד מניהו מל
צוה המלך ותלאוהו
המלך תלוי צוה הממ
מאיר כיו: מאי מש
דאמר קל לית אמר
עלי ראשי כבד עלי
אמר רבא כמאן דאמר
מיבעי ליה לגופה א
מאי קללת אמר כו
א"כ נימא קרא אלת
ולא יוז בלבד כיו: ^ב
בן יוחי מגין למלך
בל"ת ת"ל כי קבר
את מתו שעובר בלא
אמר רבי יוחנן מש
לקבורה מן התורה
תקברנו כמאן רב
שכור מלכא לכו חמ
אמר רב אחא בר יעקב

אישתיך ולא א"ל ולא מידי
דטפשא דאיבעי ליה למימ
משמע ליה ונימא מדאיקב
למושה דלא לישתני ממונה
דלא לישתני ממונהא ילא
דלישתנו ממונהא איבעיא
הוא למאי נפקא מינה דא

אמרת משום ביוזא הוא
הוא אמר לא כעניא כפרה
כפרה דצדיק לכפרה צדיק
שוב ולא ידעא ת"ש וספר
דחיהו ליה כפרה הנך נמי
דצדיק הוא תהיו ליה כפר
ולא יקברו דלא תהיו להו כ
יקרא דשכבי דלא נפק
נמי "לאפוקי מיורשן ת"ש
אמרת משום יקרא דחי הוא
גופה ניחא לה כי היכי דמ
וקברו אותו ואי אמרת משו
להו לצדיקא דמייקרי בהו
לצדיקא דמייקרי ברשיעיא
המלכים הראשונים אשר
דחי הוא מאי נפקא ליה

ד לו ולא יקברו דרך מנהג העולם כי קאמרינן צוואה

אחר מן האברים ואמרין
ונימא דאי קללת להכי
הוא דאתא לכדרכא ולא
שמעין מינה דמקל הוא
ושפרקין א"כ הוה למיכתב
קלת מאי קללת ש"מ דרתי
ש"מ הא דרכא ש"מ
דמקל הוא: ולא המלין
את הנחלה בלכד עובר
בלאו אלא אפי' המלין
מלאו כ"י יוחנן דאמר
מכרתי כ"י קבור שאין

החל תקברו ומה תלך
תקברו לרבות אמה
ומספרם לא תלך שים
וללאומר רחא איכא
מפרימר ירוקן פס
תקברו מהם קן הנהר
מתיכס תקברו שאי
החל תקברו לא למל
שתיים קן הנהר לקברו
הנהר: שבור מלא
רחא מנא קל לבורו
קן הנהר שח ולא אמר
החל לא מירא ואמרני
החל למי קן מרסבי
החל תקברו דורו
יכול למי קר עבדו דורו
למור חתהו כארן.
תקברו כארן מל דורו
שאין חל תקברו דורו
לא משפח ליה למלא
ליה אמר
מראקבור
דורו ומה למירא ואמרני
יכול למי קר מרסב
משפח
עמלמל וקן לא דרסב
מכבול ירוקן קברו
ואתו יח לברו כי
לעמלמל קר בו יס

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלפניו ליה
וכי' לא משמע ליה לשבור
מלכא למכא:

הא חמר נח בעינא כפרה. וא
גמי קברי ולי לא חמסתר: וזא
יקברו. וזא משוס כפרה יקברו
ויחפסר להם: ומשי לא יחא להקב"ה
דמיוהו לבו כפרה לפי שאלך על
פסחא קברס על היו חחרין: אז
לאסוק יווישין. על כרון שני
הספדין. אי יקרא דכסיי כי אמר לא
חפסדוהו צייתין ליה ואי לא אמר
ואמרי יווישין לא יחא לן פסין לבו
ואי יקרא דחיי הוא לדסיה לא צייתין
יווישין קברס נחמסר להם לשרה.
עד שזא אגרהס מציט עקידת
יחאק דמדמגיב ויזא אגרהס מכלל
דזהאי שעתא אז היה ההס:
בנך בני יקרא ינבול. בתמייה.
והלא כל בית ירבעס הנותמס
רשעים היו: ולא יקברו. ואי יקרא דחיי
הוא והלא הנותמס יז כהן צדיקס:
והוי ארון יפסדו לך. לצדקיהו נאמר:
נבוא

לך ואי אמרת משום יקרא
כי היכי דמתייקרי באבהדך
ת"ש

אמר מרקיוריו הקב"ה
ישראל וקברו אותו
ועל פני האדמה יהיו
הוא או משום כפרה
להחיות נגרא או
משום כפרה הוא
אמר משום
קברו ואי אמרת משום
בארץ אשר יעשה
ואי אמרת כי היכי
לחיו כפרה והאי
ת"ש לא יספדו
יקרא דחי' היו או
יהיה לחיות נגרא או
לשרה ולכחותה ואי
לשרה לה לשרה שרה
ספדו לו כל ישראל
בני יקרא נחמה
יקברו לא נחמה

והיו אדון יספרו
לייקרו ביד ישראל

קבור צדיקי מנהגו בעל
הוא ת"ש יוספרו לו כל
יספרו ולא יקברו לדומן
היו קבורה משום ביונא
יאמר לא בשניא דליקבר
לא כל כמיניה ואי אקבר
מאי ת"ש מדאיקבור צדי
אין דכתיב אדם אין צדי
לו כל ישראל יקברו או
מאי ליקברו כי הוי דחיי
צדי הנך לא ליהוי להו כ
כפרה איבעיא להו הספי
נפק מינה דאמר לא חספ
ש"יבא אברהם לספר
ווא משום יקרא דאברהם
מייק כה אברהם ת"ש
שום יקרא דחיי הוא הנך
ו אינשי ת"ש לא יספרו

היו לפניך בן ישראל
המינייה הכי קאמר ליד